

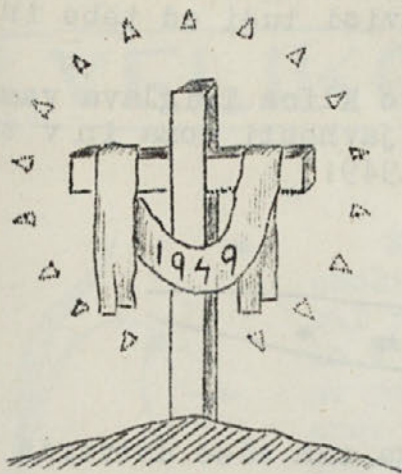
Klic TRIGLAVA

Leto II.

Velika noč 1949.

Štev. 18.

VELIKA NOČ

Dragi brat in sestra, Slovenec in Slovenka, do ma in v tujini! Veliki praznik Kristusovega Vstajenja prihaja med nas v vsem veličastju svojega pomena, svoje globoke božanske vsebine, ki je prinesel uteho prvim kristjanom in jim ulil v njih obupajoča srca moč in vero, da so kljub trpljenju, preganjanju, zasmehovanju in mučenilstvu vzdržali in dosegli večno zmago in večno radost.

Potresli so se temelji mogočnega rimskega imperija in dovčerajšnji bogovi so ležali poteptani in pozabljeni v prahu razvalin gospodarjev, ki se jim je "drznil upreti neznatni človek" Jezus iz Nazareta, majhne rimske province. Krščanstvo je s svojo duhovno silo in s svojo neomejno ljubeznijo do slehernega človeka strlo silo orožja in zmagoslavno nadaljevalo svojo pot v vse predele sveta, ^{čepčev} je često naletelo na težke ovire. Toda krščanstvo je bilo in še bi je boj za popolno uresničitev svojih idealov z vsemi, ki jim je krščanstvo v napoto in oviro za njih ozke osebne namene na račun njihovih bližnjih.

Danes se nahaja krščanstvo pred obzidjem novega brezbožnega imperija, pred obzidjem materializma, pred legijami sfanatiziranih brezbožnikov, ki bi si radi na račun svojih bližnjih ustvarili raj na zemlji. Tudi naš na rod ječi pod peto teh hord, ki so se kot krvosesi zajedle v naše telo in pijejo našo srčno kri. A njihov pohlep gre dalje, preko meja naše domovine, tja, kjer je še dovolj jedi in pijače, dovolj blagostanja in nezgarenega človeštva, tja, kjer bi se še utegnilo dobro živeti in podaljšati raj na zemlji.

In podivjana rimska soldateska je zavalila pred Kristov grob mogočno skalo in grob zapečatila ter predenj postavila stražo. Srca kristjanov so se skrčila od silne boli, toda kot je srečno priplul h kopnu Učenikov čoln po silnem viharju na širokem morju, prav tako so sedaj ponovno kristjani verovali Njegovemu klicu: "Kaj se bojite, maloverni!" in dočakali Vstaje nje. Odmaknila se je skala, odpadel je pečat in kar se je mogočnemu rimskemu imperiju zdelo nemogoče, se je zgodilo. Krščanstvo je slavilo zmago nad onimi, ki so menili, da so nepremagljivi in da je roka božja prekratka, da bi jih dosegla ter da se morejo z orožjem postaviti v bran Večnemu Duhu in Večni Resnici.

Današnji brezbožniki so se zelo malo naučili iz zgodovine. Prikrojili so jo po svoje kot so farizeji ponaredili božje pismo in ga izkoriščali za svojo neomejeno oblast nad izraelskim ljudstvom. Toda svetna oblast

je nična napram božji. Svetni zakoni so in ostajajo plod človeških možganov in ako se porode v glavah brezbožnikov, še celo ne morejo biti drugačni kot protinaravni, antikrščanski, nečloveški, nedemokratski in zato zmotni ter kratkotrajni. Vse človeško je minljivo, le Duh je večni.

Danes ni prizadet le en narod ali en sam predel naše zemlje, marveč je na uspehu sedanje borbe zainteresiran ves svet od severnega do južnega tečaja. In naš narod je le eden izmed mnogih med obema poloma. Zato zavisi naša usoda od izida te gigantske borbe, v katero morajo vložiti vsi kristjani svoje najboljše sile in sposobnosti. In kakor so brezbožniki povezani med seboj z vezmi materializma in brezboštva, moramo mi kristjani biti med seboj povezani z vezmi ljubezni do bližnjega in vere v Boga. V tem znamenju bomo zmagali in v tem znamenju bo odrešena tudi naša domovina in naš narod sedanjega trpljenja. Velikonočni zvonovi naj nas spomnijo na nalog, ki stoje pred nami, nalog, katerih uspeh zavisi tudi od tebe in mene.

S to željo in s temi mislimi vošči uredništvo Klica Triglava vsem svojim sodelavcem in naročnikom ter vsej slovenski javnosti doma in v tujini blagoslovljeno in zaupanja polno Veliko noč 1949!

-----0000-----

RAJA NI

... na zemlji, - in ga tudi ne bo. Lahko pa si ga sam zase ustvariš v Iluziji, - da si s tem kar imaš srečen in zadovoljen, - in upaš na bolje. Pravijo, upanje je pol življenja. Toda človek bi lahko dejal, da je upanje - življenje in več kot življenje! In v tem je mnogo modrosti, - in za popadeno je sreča poedinca, - lahko pa tudi zadovoljnost in sreča večjih skupin, narodov in držav.

Zdi se, da je to upanje iztrgano danes iz duše celega sveta, - preraslo pa ga je trnje in osat nezaupanja poedinca do poedinca, naroda do naroda, države do države, - bloka do bloka.

Morda, da je Upanje v bistvu stvarno iluzorno, v zvezi z vero in ljubeznijo pa - edina rešitev človeštva iz kaosa današnje dobe.

Nikdar si ne smemo prekrivati oči, niti s kopreno fine pajčevine, ne go pogumno in brez strahu dolbsti v jedro življenja, - še več preko Smrti, - moramo zreti v Večnost.

Zamisliti si moramo nekake lestvice Iluzije, ki se preko smrti penjejo iz megle to-zemskega življenja v prostrano večnost, katere obrise si zamišljamo v verovanju v posmrtno življenje.

Kratka, prav kratka so življenska pota. Kot slepci tavamo in iščemo sreče, tam kjer je ni. Zlasti pa velja to za nas begunce. Raztreseni po vsej zemeljski obli, tavamo, išoč kot hlapec Jernej svoje pravice. Poslani smo v svet, - naše lestve "Iluzije" so zamajane, - se tresejo, dajejo zvok in prisluk njim, ki jim požar prerije še ni uničil domačih ognjišč.

Tako plezajoči po namišljenih lestvicah, kličemo v bojazni, ker smo padli par klinov nižje, ali ker se bojimo, da bomo še padli. Pravice ni, ni Pravice! Toda v tem je Iluzija in nečimurnost, - kajti vsak pade iz lestvinega klina sprosti zvok, ki je namenjen onim, ki so potrebni, da ta zvok slišijo. Žalibog, premnogokrat slišimo le odmev, ki v naših dušah izveni: Pravice ni! Krivica in pest močnejšega vlada, - tako trdimo in dolbemo naprej, - išoč Pravice naše.

Pa, ne mislimo, da to velja samo za nas begunce. Gotovo je, da smo zato mi občutljivejši. Toda, zdi se, da tako kriči ves svet išočih zase svoje Pravice. Moderni Babilon je to!

Torej pravice ni! Pa vendar jo vsi iščemo. Kje torej je? Morda - je ni? Morda je sad sebičnosti poedinca in želje ter hlepenja po nečem boljšem, udobnejšem in prijetnejšem!? In ko po klinih "Iluzije" splezaš dva ali tri nad svojega bližnjega, - ali se brigaš za pravice onega, ki je tri kline nižje od tebe?

Ako pa Ti pri plezanju spodrsne in padeš na tla, - tedaj kričiš, rohniš, godrnjaš, se pritožuješ, morda celo preklinjaš in kažeš s prstom na svojega bližnjega, ki je na lestvici "Iluzije" samo za klin pred Teboj.

Da, taki smo vsi, - ker smo sebični. Toda čas je, da začnemo gledati, razumevati in soditi sebe, svoja dela, - pa bomo zadovoljnejši in srečnejši v še tako slabih okoliščinah.

P.J.

VELIKONOČNO

PISMO

Ko sem se te dni z vlakom vozil preko sicer puste, enolične nemške ravni, sem opazil, kako se je dotaknil prvi dih prebujajoče se pomladi. Nekaj novega je bilo v zraku, v pokrajini. Na rahlo ozelenelih livadah so se pasle ovce; včasih so bile same, negibne in dolgočasne; zdaj pa so skakali okrog njih janjčki, beli, kot oblaki na pomladnem nebu.

Spomnil sem se Velike noči in potem na vse ono, kar si človek misli v teh dneh, ko se življenje prebuja ter se vsa zemlja smehlja s smehljam človeka, ki je dolgo in dobro spal ter se bo vsak hip prebudil, se dvignil in šel v sončni dan, novemu veselju nasproti.

Nam, izgnancem, je Velika noč bila še poseben simbol. Sploh je omar vsem, ki trpe, ki so zatirani in hrepene po lepšem, nekak dokaz, da ono, kar čakajo, mora priti, da je to vendar zakon narave.

Toda... Velika noč mine in življenje je spet pusto, težko in vsakdanje. Leto se nagne v jesen, v zimo...

In leta tekò...

Četrta Velika noč gre že mimo nas, a one, velike, "naše", še nismo dočakali.

Vem le to, da smo danes mi vsi preutrujeni, da bi nas neke vzvišene besede in primeri še mogli dvigniti iz one letargije, kamor nas je pahnila usoda.

A mi vztrajamo in molčimo. Ne govorimo in ne pišemo svetlih besed. Če mu? V nas je vera, močna, nepremagljiva vera v ono, za kar vztrajamo. Vera, ki gori vselej, neprestano, večno; ona je v nas in brez nje bi se že davno vrnili domov, v naročje tiraniji.

Morda se trpko sliši, a mi smo - žrtvovana generacija in moramo na prejšnjo pot. Iskrenost in poštenost naj nam bosta popotnica. Velika noč pa naj nam bo kot mejni kamen, kot obcestni kanton, na katerem se spočije trudni popotnik, da si opomore ter potem krene dalje, kamor ga vodi pot.

V teh dneh pojdemo v naravo, glejmo jo z očmi človeka, ki mu je naračena sestra; našli bomo v njej toliko lepote, naukov in - tolažbe! Takrat se nam bo nasmejala celo ta tuja zemlja in lažje nam bo pri srcu.

Lažje nam bo pri srcu, ko bomo spet nadaljevali svojo težko pot v negotovost, v nove boje in preizkušnje. Saj ne vemo, če je Veliki Petek že za nami; ne vemo, kaj bo življenje še terjalo od nas, preden bo naša vera našla svoje ostvarjenje.

Da, to pa je najvažnejše: biti optimist celo v teh težkih dneh, ko nam je sonce skrito za oblaki bede, naporov in neutešenega hrepenenja! Trpeti in kljub temu - verovati!

Pa v kaj naj verujemo, v kaj naj upamo, kaj naj pričakujemo? Če bi napisal: vrnitev domov, bi to bilo prav gotovo premalo, čeprav marsikomu to pomeni vse. Res je: tudi v to moramo verovati in verujemo; a prav tako verujemo tudi v vse več: v nek resnični preporod nas samih, našega naroda in vse človeške družine; v nastop neke dobe, v kateri bo po strašni noči spet zasijalo sonce ter bo za vse toplo in - svobodno!

Za to pa je poleg vere potrebno tudi delo, prizadevanje, - trpljenje! In v tem leži smisel našega vztrajanja!

Ljubo

VSTAJENJE

Četrta Velika noč je pred durmi, odkar se nahajamo v emigraciji, četrta Velika noč, odkar jo obhaja naš narod doma pod najhujšim jarmom, kar ga pozna slovenska zgodovina, odkar je temà Velikega Petka legla na našo domovino in stoje ob njenih skalah do zob oboroženi komunistični miličarji, prepričani, da je ni sile, ki bi mogla odpreti našemu narodu vrata v svobodo.

Toda njihovemu prepričanju stoji nasproti naše prepričanje in naša vera, vera našega naroda, vera vsega demokratskega sveta, da je še dovolj sile v človeštvu, da obračuna z onimi, ki menijo, da je možno s pestjo zatreti duha, ki odlikuje človeka, da je možno z nasiljem uokviriti človeško življenje. Danes je za njih prekasno, da bi lahko s prevarami in lepim govorjenjem mogli prepričati še kogarkoli, da so iznašli najboljši življenjski sistem na zemlji, ki "praktično že deluje v od njih vladanih deželah". Danes lahko samo obžalujejo, da niso iznašli tudi sile, ki bi mogla oglušiti krike gorja, ki iz teh dežel prihaja. Danes je prepozno navajati omahljivce, da čitajo dela Maršala, Lenina in Stalina, ko jim rezultati teh knjig dovolj jasno stoje pred očmi in je praksa prepričljivejša od teorije. Kar danes še edino lahko vpliva na ljudi izven železne Zaveze je - strah pred uresničitvijo boljševeških groženj. Toda tudi ta je od dne do dne manjši, kajti zavest odpora proti nasilju raste in pogumni ljudje stopajo na plan v obrambo človeških pravic, pravic, v imenu katerih so komunisti dvignili svoj glas in jih nato tudi pogazili.

Za komunizem v Evropi postajajo tla neplodna in skalnata, kajti danes ne obstojajo več sile, ki tišče k tlom malega človeka, ne obstojajo več sistemi, ki bi mogli še vedno dajati predpraviice izključno samo neke mu krogu ljudi, podedovanih privilegijev in z mošnjo podprte "inteligence". Načelo enakopravnosti vseh ljudi je že tako globoko prodrlo, da se mirnim potom umikajo zapreke, ki so doslej dajale povoda za nasilne metode v borbi za dosego te enakopravnosti. Načelo demokracije je na potu k svojemu triumfu in človeštvo ne potrebuje več krvavih revolucij za uveljavitev svojih idealov. Ni še vse dozorelo, toda glavni razlogi, ki so še do nedavna opravičevali boljševeško idejo o svetovni revoluciji, padajo. Borba proti buržuaziji v Evropi že dolgo ni več aktualna, vkolikor bolj

se izgublja prvotni pomen besede buržuazija.

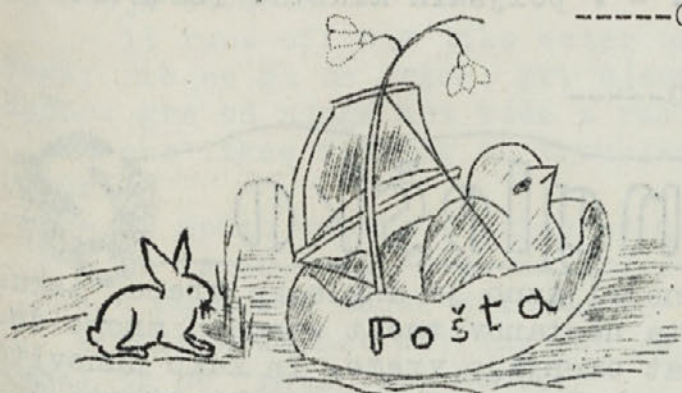
Deliti naš narod na vojujoče se razrede je zato enak nesmisel. Nihče od nas ni niti preveč bogat niti preveč reven. A kar je še bilo "privilegirancev", jih je odnesel komunistični režim. Nazaj na staro se ne bomo več povrnili. Mi se delimo po poklicih, po delu, ki ga opravljamo in vsi poklici so nastali in nastajajo zaradi potrebe ljudi ter se tako drug drugega dopolnjujejo. Lahko bi to imenovali porazdelitev dela med člani organizacije - naroda, za njegov dobrobit in napredek, za napredek in korist slehernega njegovega pripadnika. Med poklici vlada zato harmonija, ne pa borba. Dati vsakemu članu naroda enake pravice, enake pogoje in mu omogočiti uspešno delovanje v njegovem poklicu in delu, dati mu take pogoje, da bo z veseljem opravljal svoje delo ter mu obenem omogočiti svobodno izražanje njegove volje in mišljenja, je ono, kar bo ustvarilo našemu narodu zavidanja vredno bodočnost. Pravica na delo, pošten zaslužek in polno zavarovanje v vsakem slučaju, bo odpravilo enkrat za vselej nezadovoljstvo med ljudmi, ki tega pogrešajo in ki so se z zavistjo ozirali celo na one, ki so poštenim potom prišli do materialnega blagostanja.

Ako torej govorimo in mislimo o Vstajenju našega naroda, potem moramo govoriti, misliti in delati za njegovo resnično Vstajenje in ne za Sodomo in Gomoro, kot so ju ostvarili komunisti in ki bosta prej ali slej spet porušeni do tal. Človek kot razumno bitje, se mora nekaj naučiti iz izkušenj. In kot je moral Kristus na križev pot in biti pribit na križ, da je odrešil človeštvo duhovne temè, prav tako je naš narod zaradi naših grehov moral doživeti svojo Golgoto, da odreši bodoče rodove podobnih zmot.

Ni Vstajenja v znamenju meča, kot je to bil slučaj s partizansko osvoboditvijo, marveč je možno Vstajenje samo v znamenju ljubezni, pravice in resnične svobode.

Stanič Ivan

-----00000-----

Tamworth.- Grob +Karla Zbačnika je sedaj urejen in ga bo blagoslovil č. g. Ign. Kunstelj na Vel.četrtek.

Vsi, ki so naročili fotografije, jih bodo prejeli, čim bodo izgotovljene.

Uredništvo Klica Triglava je

žiralo prevoz pokojnikovih stvari v domovino na naslov njegove soproge.-

WOLVERHAMPTON.- Velikonočne razglednice s slovenskimi voščili dobite, ako pišete na naslov: Karl Perzel, 17 Neve Avenue, Low Hill, Wolverhampton, Staffs.- Cena posamezni razglednici je 4. d., ako pa vzamete ducat, stane vsaka 3 d. /POZOR! Glej popravek na str.7.!!!-op.ur./

SOCIALNI SKLAD 29.OKTOBRA.- Od konca novembra 1948 pa do sedaj je bilo od poslanih osem paketov na naslove, ki smo jih prejeli v ta namen. Prejemi paketov so potrjeni.

Od gospoda V.P. iz DP-Campa v Lingenu smo prejeli pismo zahvalo, v kateri pravi med drugim: "Zelo sem presenečen in obenem hvaležen Vaši humanosti ter se vsem našim Slovencem še enkrat najlepše zahvaljujem!" Enako se zahvaljuje njegova soproga in mala Martica.

Pismo zahvalo smo prejeli tudi od naših bolnikov v Denklingenu.

Za Sklad so darovali: g.K.V. iz Peterborougha £ 1; gđč.N.Z. iz Sheffielda 10/- in g.S.L. iz Wormhilla 10/- Iskrena hvala!

Uprava Soc.Skl.29.okt.

LONDON.- Redna skupščina Slovenske Pravde se bo vršila na Veliko soboto dne 16.aprila t.l. v Londonu.

LONDON.- Po argentinski "Svobodni Sloveniji" posnemamo, da nameravajo v Angliji ustanoviti nepolitično slov.kat.podporno "Prosvetno društvo Slovencev".

"TITO" - "STALIN" V BUENOS AIRESU.- Dne 22.3.49. je bil sklican III.Kongres vseh Jugoslovanov v Buenos Airesu. Začetek je bil določen za deveto uro zvečer. Ljudje pa so bili zelo začudeni, ko so našli lokal, kjer bi se moral kongres vršiti zaprt s policijo. V zadnjem momentu je nam = reč policija prepovedala shod. Ker so upali, da bodo zadevo na kak na = čin hitro rešili, se je večina podala v bližnjo kavarno, kjer so čakali rešitve. Komentirali so vprašanje, zakaj je shod prepovedan in počasi so prešli na druga politična vprašanja. Kmalu se je zaslišal klic "Živio Tito", kateremu je odgovoril "Živio Stalin" - in ogenj je bil v strehi. Pričele so leteti trše opazke, potem pa - stoli, steklenice, ventilatorji, bilijske palice so pele in vse, kar je komu prišlo pod roke. Časopisi navajajo, da se je pretevalo okrog 200 ljudi. Jasno je, da so lokal popolnoma razbili in ni ostalo ničesar celega. Ko je prišla policija je našla vse razbito. Ujela je kakih 100 pretepačev-gospodov in jih odpe = ljala, ostali so pravočasno zbežali. Škode so napravili v kavarni za 80 tisoč pezsov. Drugega dne pa so časopisi objavili dolga poročila: "Obračunavanje med dvema komunističnima bandama." - Lepa slika in priznanje Jugoslaviji. Prilagam izrezek iz večernega časopisa "Razon".- pt.

LONDON.- Za Veliko noč se pričakuje večji obisk Slovencev v Londonu in bo s tem zopet dana prilika za srečanje starih znancev in poznavanje novih. Č.g.Ignacij Kunstelj bo imel mašo na Velikonočno nedeljo in ponedeljek. Kraji, kjer se bo Slovenci zadržavali, so običajni: 50, Addison Rd. W.14. in pa 45, Gloucester Rd., S.W.7. - v poljskih klubih. Izkoristite velikonočne praznike za ta obisk!

-----00000-----

angleško

Kako izpremenljivo in mnogokrat neprijetno je angleško vreme, izkušamo že precej časa. Morda je ravno ta nestanovitnost vremena mnogo do = prinesla k temu, da Angleži tolikokrat omenjajo vreme. In kako duhovito ga znajo vpletati v pogovor! Kadar se srečata dva znanca, ki nimata česa za pogovor, a hočeta biti bolj prijazna kot reči le "dober dan", pa pristavita mimogrede besedo ali dve o vremenu. Kadar v družbi zastane pogovor - pa se spet reče par besed o tem in led je prebit. Na primer:

"Good morning, Mr.Williams. A nice day after a long time, isn't it?" /izg.: nice=najs; isn't it = is it not?/ - "Dobro jutro, g.Williams. Lep dan po dolgem času, ali ne?"

"It's /kratko za: it is/ wonderful, I say" - "Krasno je, pravim". Večkrat seveda tudi dežuje.

"Good afternoon. This nasty weather /ued^her/, isn't it awful/^oful?/" - "Dober dan. To pusto vreme, ali ni strašno?"

"Yes. Rain day after day!" - "Da. Dežuje dan za dnevom."

Kadar pa kaže na lepše:

"We'll /kratko za: we shall/ have some sun /izg.: san/ in these days, I hope." - "Nekaj sonca bomo imeli te dni, upam."

"It's the time for that too. I can hardly stand cold /kou^ld/ and - rain." - "Je tudi čas za to. Le težko prenašam mraz in dež."

Kakšen pa je lahko dan? Poglejmo:

- a sunny /sa'ni/ day - sončni dan;
- a rainy morning - deževno jutro;
- a foggy /fo'gi/ afternoon - meglen popoldan;
- a windy night - vetrovna noč;
- a cool /kul/ evening - hladen večer;
- a chilly /či'li/ night - mrzla noč;

- it snows, ali: it is snowing - sneži;
- it rains, ali: it is raining - dežuje;
- it hails /heils/ - toča pada;
- it thaws /thōs/ - taja se;
- it thunders /thanders/ - grmi;
- it lightens /laitenz/ - bliska se;
- it freezes /frīzīs/ - zmrzuje;
- it is cold - mrzlo je;
- it is warm /uorm/ - toplo je;
- it is pouring /pōring/ - lije;

In nekaj "vremenskih" izrazov:

- there is something in the wind /uind/ - nekaj je v zraku, nekaj se pripravlja;

- my friend is very short-winded /u'indid/ - moj prijatelj ima zelo kratko sapo;

- they have a dispute /dispjūt/ about the winds - za prazen nič se prepirata /dobesedno: o vetrovih se prepirata/;

- that's the way the wind blows /blouz/ - to je dejansko stanje; tako stoje stvari;

- it runs off him like water off a duck's back - nič mu ne gre do živega; nič se ga ne prime; pri njemu je vsaka beseda bob ob steno; /dobe= sedno: gre od njega kot voda z račjega hrbta/;

- she likes fishing in troubled /trabld/ waters - ona rada v kalnem ribari;

- my mouth waters - sline se mi cedi;

- he is in deep /dip/ waters - v težkočah je;

- I am ~~am~~owed under with work - čez glavo imam dela;

- that will not cut any ice /ajs/ with me - to ne bo nič opravilo pri meni; to ne "pali" pri meni;

- the ice is broken - led je prebit;

- every cloud has a silver lining /laining/ - vsaka nesreča h kaki sreči;

- that's cold comfort /kamfɪt/ for him - to je slaba tolažba zanj;

- he blows hot and cold - vedno spreminja svoje prepričanje; po vetru se obrača;

- he made place too hot for me - podkuril mi je;

- the place got too hot to hold him - tla so mu postala prevroča;

- in hot blood - v hudem razburjanju;

- that's all hot air - vse skupaj je prazno govoričenje;

- to freeze /friz/ - zmrzniti, zmrzovati;

- the pond has frozen /froʊzən/ over - ribnik je zamrznil;

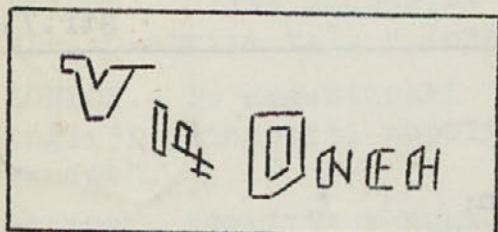
- they froze out of his job - izpodrinili so ga iz službe.

-----00000-----

OPOZORILO!!! Popravljamo našo objavo glede velikonočnih razglednic v rubriki "Pošta". Razglednice stanejo 3 d vsaka in se naročajo pri: JONES & KORIBSKY, General Dealers, 3, Prince's Square, Wolverhampton, Staffs.

-----00000-----

4.aprila je bil v Washingtonu podpisan Atlantski pakt. Dan zatem je pričela s svojim zasedanjem Glavna Skupščina Org.Zdr.Narodov v Lake Success-u v USA.

USA je predvidela £ 450 milijonov za oborožitev Zpadne Evrope in drugih svobodnih narodov. Od tega bo porabljen 300 milijonov za

oborožitev članov Atlantskega Pakta, ostanek pa za Grčijo, Turčijo, Perzijo, Latinsko Ameriko, Filipine in druge nekomunistične dežele.

Italijanski senat je s 188:112 odobril pristop Italije k Atlantskemu Paktu.

Churchill je na svojem potovanju po USA imel vrsto govorov, v katerih je poudaril sledeče stvari: Vojna ni neizbežna. USA in Britanski Commonwealth sta trdno povezana med seboj. Zpadna Evropa ne sme biti pregažena od sovjetskih čet. Sovjeti naj ne podcenjujejo moč Britanije. 13 ljudi v Kremlju vodi politiko nasprotno interesom ruskega naroda, napram kateremu je Zpad prijateljsko razporežen. Rusija bo po padcu sedanjega režima ena vodečih držav v svetu. Smo za mir in najboljša garancija za njegovo trajnost je naše orožje. Atomska orožje je rešilo London in Evropo novega "Blitzkriega".

Ameriški tajnik za narodno obrambo Mr.James Forrestal je zamenjan z Mr.Luis Johnsonom, dosedanjim podtajnikom. Njemu so dodani tajniki za vojsko, mornarico in letalstvo.

Načelnik štaba ameriške vojske gen.Bradley je odbil misel, da bi Sovjetska Zveza mogla zavzeti Evropo, če se ji zljubi.

Ameriški Vojni minister Mr.Kenneth Royall je v svojem govoru v Chicagu dejal, da bi vojna trajala 10-20 let, ako USA dopusti, da SSSR zavzame Evropo. "Amerika ne more zmagati, ako zadrži svojo armado doma in spušča izstrelke s svoje obale preko Atlantika." - Njegov namestnik gen.Wedemeyer pa je izjavil:"Vojni oblaki se spet zbirajo na nebu". "Ako hočemo zaustaviti brezobzirno napadalnost naroda, ki tlači svoje satelite in ustrahuje svoje sosede, moramo uporabiti isto metodo napram njemu."-

Gen.Bedell Smith, ameriški poslanik v Moskvi, je odstopil. Pri tem je izjavil, da je za vsakega človeka dovolj, ako je dve leti poslanik v Moskvi.

Gen. Čukov je nadomestil maršala Sokolovskega kot sovjetski poveljnik v Berlinu.

Anglo-amerikanci so prepovedali "Svobodno Komunistično Stranko"v zapadnih zonah Berlina. Ta stranka je smatrala sama sebe anti-sovjetsko.

"Ljudski Odbor" Sovjetske zone Nemčije se je odločil, da izvede na 15.maja t.l. volitve za "Vse-nemško vlado".

Med Perzijo in SSSR je prišlo do obmejnih spopadov. Perzija je zaprosila USA za pomoč.

4.000 partizanov, prišli iz Albanije, napada postojanke grške vojske. Grčija je zaprosila Ameriko, da z oboroženo silo konča gverilo v Grčiji.

Moša Pijade je izjavil, da more Kominforma sprovesti svoje odločitve v pogledu Jugoslavije le, ako uporabi orožje. Nobena druga sila ne bo zrušila Tita, je dejal.- Ozna je aretitala 8 kominforminih vohunov.- Blizu Tolmina se je pred kratkim vršila borba med Titovci in gverilci.- V tej borbi je bilo ubitih 17 gverilcev, pravi uradno poročilo.- Vse Kominformine diplomatske misije so zapustile Beograd.- V Sloveniji so bile izvršene masovne aretacije. Med drugimi so bili aretirani tudi štirje univerzitetni profesorji v Ljubljani, obtoženi delovanja v korist Kominforme.

Canadi bo verjetno sledila tudi Južna Afrika glede proglasitve neodvisne republike. V kratkem bo sklicana konferenca vseh članov Commonwealtha, da se določijo nove oblike bodočega sodelovanja.